

Началото на летните празници се бележи с Еньовден. Известен е още и като Летни Ивановден, Яневден, Драгийка и още други в зависимост от географските области.

Празникът се смята за пракийско наследство. Чества се в деня на лятното слънцестоене. Заповя се определя и като най-силния ден в годината - Ден на Слънцето. Това е и най-големият летен празник. На този ден слънцето се намира на най-високата точка от земята (в зенита си) и грее най-продължително. Смята се, че на Еньовден, докато слънцето изгрява, то започва да "играе" т.е. да препти. Щастлив и здрав през цялата година е този, който види изгрева.

Според народните лечители билките и тревите, набрани преди изгрев слънце са най-лековити. Еньовден е прият и за празник на българския фармацевт.

За този ден народът казва: "Слънцето на този ден грее, прекапурва се, завърта се и пръгва към зима" или "Еньо наметнал кожуха, да иде за сняг". Затова се смята, че от Еньовден започва далечното начало на зимата. От този ден напътък слънцето започва бавно да "умира" и годината да клони към зима.

Еньовден е характерен с обреди с предпазваща насоченост. Обичаите и поверията са свързани с пътя на небесното светило. Съпроводени са от кратки песни със заклинателен характер. Правят се също и гадания.

На Еньовден празнуват хора с имена Еньо, Енчо, Йоан, Йоана, Янко, Янка, Яни, Яна.

